

frømkomme for mig, fandt jeg ikke Anledning til at gjøre noget Yderligere for denne Mand, der havde fundet et andet Erhverv, hvorved han kunde fortjene sit Livsophold. Jeg kunde heller ikke finde det rigtigt lige over for de Mænd, der havde Bestyrelsen af Etablissemmentet, paa denne Maade at give Christensen en Dpreisning og paa en Maade desavouere deres Optraeden. Underledes stillede Sagen sig derimod for mig, da han i Winter ved sin Hustru henvendte sig til mig personlig med Andragende om en Understøttelse paa Grund af, at han var bleven syg og trængende. Da dette skete, sagde jeg, at nu var Diebliffet kommet, da der kunde rælfes Manden en Hjælp, og den er ogsaa bleven ydet ham, naaget han som Dagleier ved Brodbagningsetablissemmentet egentlig maatte siges at staa i stærkere Forbindelse med Krigsministeriet, og dette egentlig ikke havde nogen Konto, hvoraf en saadan Understøttelse kunde udredes. Jeg tror saaledes, at der fra Krigsministeriets Side er gjort i denne Sag, hvad der burde gjøres. — Med Hensyn til den Indstilling, som foreligger fra Udvalgets Mindretal under Nr. 9, at henvisse Skolelærer Hansens Andragende til Krigsministeren, skal jeg ogsaa derom oplyse, at der foreligger fuldstændige Oplysninger om, hvoreledes hele Forholdet har været ved Behandlingen af denne Distriktshest. Jeg skal indrømme, at Skolelærer Hansen altid af Regimentet har været ansat for en god Foder-vært, og kun i dette særlige Tilfælde har man fundet, at hans Behandling af Hesten ikke var fuldt forsvarlig eller i det Mindste, at dens Behandling var af en saadan Art, at Hesten var gaaet tilbage. Jeg har alle de Oplysninger, som jeg sigter til, her ved Haanden, men jeg skal ikke trætte det høie Thing med at meddele alle de herhenhørende Attester, Erklæringer, Stamlifter og Beskrivelser over Saar, Galle, Etiohed osv., men skal kun anføre, at Hesten var befunden i jevn god Foderstand ved Regimentets Efterhyn, hvorimod ved Overmonstringskommissionens Syn Foderstanden var daarligere. Hesten var slag og svag, Roderne vare stærkt angrebne paa den, og derfor blev den ansat til 30 Rds. lavere Værdi, end den var ansat til tidligere. Da den senere ind-

kom til Regimentet, blev den der vurderet til 150 Rds., medens den af Overmonstringskommissionen var sat til 130 Rds.; men dette beviser ikke, at Overmonstringskommissionens Vurdering og Kjendelse ikke har været rigtig, idet der hengik flere Uger imellem den Tid, da den paagjældende Fodervært fik Underretning om, at Hesten skulde afleveres til Regimentet, og den Dag, da den blev afleveret. Der kan altsaa være paabegyndt en stærkere Fodring og en saansommere Behandling af Hesten, som endnu ikke havde vist sin Virkning, den Gang Overmonstringskommissionen undersøgte Hesten. Det er overhovedet en meget vanffellig Sag for Krigsministeren at undersøge de Kjendelser, der blive affaete af Overmonstringskommissionen. Krigsministeren maa støtte denne overordnede Autoritet og kun i saadant særegne Tilfælde, hvor der kommer ganske specielle Oplysninger til at foreligge, kan der være Grund for ham til at forandre de Kjendelser, som Overmonstringskommissionen har affaet. Desuden maa det høie Thing ved at tage denne Sag under Overvejelse være opmærksom paa, at Krigsministeren ikke kan dømme om et saadant enkelt foreliggende Tilfælde, men maa betragte alle de Kjendelser, der blive affaete af Overmonstringskommissionen, og alle de Klager, der komme ind over Overmonstringskommissionens Kjendelse, under Et for at kunne være fuldstændig retfærdig mod Alle. Jeg tror saaledes ikke, at en Henviisning til Krigsministeren af denne Sag vil kunne føre til noget videre Resultat. — Jeg beklager, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) paa Grund af Sygdom ikke var i Stand til at være tilstede den Dag, da Sagen var til første Behandling her i Thinget, havde han da udtalt sig, som han udtalte sig i Dag, skulde jeg have gjort det af ham omhandlede Andragende til Gjenstand for en særlig Undersøgelse. Væde Medlemmer ville vistnok være ætze i, at der, naar Udvalget ikke foreslaar at henvise et indkommet Andragende til Krigsministeren, da ikke er nogen særlig Opfordring for ham til at undersøge det, men havde det været stillet en saadan Opfordring fra et af Thingets Medlemmer, skulde